

Václav Smíšek, Svatba Jana mladšího Popela z Lobkovic a Bohunky z Rožmberka roku 1556, České Budějovice 2019, 51 s. (Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty JU)

Posudek vedoucího bakalářské práce

Navzdory dlouhodobému zájmu historické vědy o přípravu a průběh svateb ve šlechtickém prostředí předbělohorské doby zůstávaly stranou pozornosti badatelů u mnohých z nich jejich politické důsledky pro uspořádání a ovlivnění mocenských poměrů v regionu a zemi.

K takovým svatbám se zařadil sňatek nejvyššího purkrabího Království českého Jana mladšího Popela z Lobkovic na Horšovském Týně a Bohunky z Rožmberka, jež byla sestrou posledních představitelů starobylého rodu.

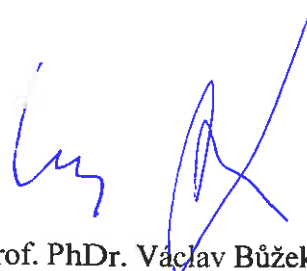
Autor práce dokázal v úvodní kapitole shrnout základní poznatky o šlechtických sňatcích z odborné literatury a charakterizovat vydané i nevydané prameny, které si zvolil jako heuristickou oporu při promýšlení odpovědí na položené otázky. Za zbytečně rozsáhlou považují kapitolu, v níž Václav Smíšek kompilativním způsobem přiblížil sňatkové strategie posledních Rožmberků. Když se zamýšlel nad pojetím svého výkladu o svatbě Jana mladšího Popela z Lobkovic a Bohunky z Rožmberka, velmi správně naopak usoudil, že s ohledem na vypovídací hodnotu dochovaných pramenů, nemůže usilovat o detailní poznání průběhu tohoto renesančního veselí, ale vyplatí se mu, aby svůj záběr zúžil na tři interpretačně nosná témata. Jak svatba podpořila vznik nových příbuzenských vazeb? Kdo se pravděpodobně oslavy na českokrumlovském zámku zúčastnil? Jakým způsobem nová aliance promluvila do rozložení mocenských sil v Království českém po polovině padesátých let 16. století? Přestože na položené otázky nemohl Václav Smíšek odpovědět beze zbytku, dokázal tuto šlechtickou svatbu zasadit do širších mocenských a politických souvislostí, jež byly ovlivňovány nově vzniklými příbuzenskými sítěmi. Lze jen litovat, že podrobněji neinterpretoval mocenskou síť svatebních hostů, kterou tvořili úředníci z různých pater politického systému. Právě tento důležitý aspekt by mohl autor blíže objasnit při obhajobě své práce.

Interpretační a faktografické nepřesnosti jsem shledal na s. 13 (Cizí rody jsou archivní sbírkou, nikoliv fondem), na s. 25 (také švagrovství je projevem „dobrého přátelství“, v tomto případě nepokrevního), na s. 38 (Bořitové z Martinic byli panským rodem, nikoliv rytířským), na s. 47 (přijel skutečně ženich s početným doprovodem do Českého Krumlova teprve 19. ledna 1556 ve večerních hodinách, když tentýž den proběhla svatba). Bakalářská práce je

napsána v zásadě bez pravopisných chyb a překlepů (drobnosti na s. 9, 23, 27, 30, 35, 42), svěžím a čtivým jazykem odborného výkladu.

Přestože bakalářská práce Václava Smíška má převážně shrnující charakter, přináší nové poznatky o politických souvislostech sňatku Jana mladšího Popela z Lobkovic a Bohunky z Rožmberka, které autor dokázal vesměs dobře interpretovat. Smíškovu práci proto doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše uvedeným výhradám ji navrhuji klasifikovat již stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 28. 5. 2019

prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.